

helst Bund i Virkeligheden, hverken i det afgivne Stemmetal eller i selve Folkeafstemningstanken, og for at understrege og tydeliggøre Folketingets Syn paa hele Spørgsmaalet vedrørende Folkeafstemningen havde Forslagsstillerne indbragt deres Forslag til Beslutning.

Brorsen (V.) gjorde gældende, at Folkeafstemningen bragte Regeringen, som ved Folketingsvalget den 3. April led et Nederlag, et nyt Nederlag trods Udfoldelse af en voldsom Agitation ved Afholdelse af Møder, Udsendelse af Grundlovsforslaget og Tilsendelse af private Breve fra Statsministeren, og han betragtede Statsministerens og hele Regeringens Autoritet som meget stærkt svækket. Man kunde sige, at Grundlovsforslaget blev fejlet til Side af Forligspartiernes egne Vælgere, idet mellem 250 000 og 300 000 af disse ikke havde villet stemme for Forslaget, og Forligspartierne havde formentlig ikke meget at lade hinanden høre. — Venstre havde sagt, at man ved Folkeafstemningen kunde gøre eet af to: møde og stemme nej eller ogsaa undlade at stemme, hvad der realiter betød det samme. Man havde benyttet den i Grundlovens § 94 anviste Fremgangsmaade, som ogsaa Grundlovsforslaget gav Anvisning paa, og maatte derfor bede sig fritaget for Betegnelser som »Dovenskab« og »Magelighed«. I 1920 havde man i øvrigt fra socialdemokratisk Side handlet paa samme Maade. — Til det nu forkastede Grundlovsforslag havde navnlig to Navne været knyttet: Statsministerens og Folketingsmand Christmas Møllers. Sidstnævnte havde taget Konsekvensen af Folkeafstemningen ved at trække sig tilbage som Formand for sit Parti; derimod havde man ikke hørt, hvad Regeringen nu vilde efter sine to Nederlag, om den mente at kunne fortsætte uden videre. Man kunde tænke sig, at Regeringen kunde ønske at faa en Bekræftelse paa, at den skulde fortsætte, og hvis man fik et Valg nu, skulde det nok vise sig, at Vælgerne var utilfredse med meget af Regeringens Politik paa afgørende Punkter. Grundlovssagen kunde naturligvis heller ikke uden videre lægges til Side, og Venstre forbeholdt sig eventuelt at fremlægge sit Grundlovsforslag til Forhandling. — Indtil videre var det afgørende for Venstre at se, hvad Regeringen agtede at gøre i den nærmest kommende Tid, og efter Partiets Mening var det økonomiske Problem stadig i Forgrunden. Taleren sluttede sit Indlæg med at fremsætte følgende *Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget udtaler, at Konsekvensen af de Nederlag, Regeringen har lidt, først ved Folketingsvalget den 3. April og derefter ved Folkeafstemningen den 23. Maj, maa være Gennemførelsen af en over for Erhvervene ligelig økonomisk Politik, hvorved Arbejdsløsheden mest virksomt kan bekæmpes, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.«